

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 66.

Vydána dne 31. prosince 1945.

Cena Kčs 2.60.

OBSAH:

(159.—163.) 159. Zákon o zvláštním přídavku státním a některým jiným veřejným zaměstnancům, jakož i poživatelům státních odpočivných (zaopatřovacích) platů. — 160. Zákon o zatímním vedení státního hospodářství Československé republiky v roce 1946. — 161. Zákon, jímž se mění některá ustanovení o dani důchodové. — 162. Vyhláška o ukončení stavu branné pohotovosti státu. — 163. Vyhláška o neplatnosti obchodní dohody mezi Československou republikou a Spojenými státy americkými (č. 69/1938 Sb.).

159.

Zákon

ze dne 13. prosince 1945

o zvláštním přídavku státním a některým jiným veřejným zaměstnancům, jakož i poživatelům státních odpočivných (zaopatřovacích) platů.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Státním zaměstnancům přísluší počínaje od 1. prosince 1945 zvláštní roční přídavek ve výši

a) svobodným	3.000.— Kčs,
b) ženatým	5.400.— Kčs,
c) na každé dítě, na něž přísluší výchovné	1.800.— Kčs.

(2) Neplně zaměstnaní, jejichž pracovní doba převyšuje 10 hodin týdně, jakož i neplně zaměstnaní učitelé se zmenšeným počtem vyučovacích hodin obdrží poměrnou část zvláštního přídavku (odstavec 1) podle poměru jejich pracovní doby k pracovní době plně zaměstnaných v částkách, které určí ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

(3) Zaměstnanec (zaměstnankyně), jehož manželka (manžel) je výdělečně činná (činný), nebo požívá odpočivného (zaopatřovacího) platu nebo důchodu z veřejnoprávního sociálního pojištění, posuzuje se jako zaměstnanec (zaměstnankyně) svobodný (svobodná).

§ 2.

(1) Poživatelům státních odpočivných (zaopatřovacích) platů přísluší počínaje od 1. prosince 1945 zvláštní roční přídavek ve výši

A. k odpočivným (zaopatřovacím) platům.	
a) u svobodných	1.800.— Kčs,
b) u ženatých	3.600.— Kčs,
B. k vdovským pensím	1.800.— Kčs,
C. k sirotčím pensím	1.800.— Kčs,
D. na každé dítě, na něž přísluší výchovné	1.800.— Kčs.

(2) Ustanovení § 1, odst. 3, platí zde obdobně.

§ 3.

(1) Zvláštní přídavek podle § 1 jest splatný měsíčně zároveň se služným (platem mu odpovídajícím) a není součástí pensijní základny. Vyměřuje se z něho pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro přídavky uvedené v § 2.

§ 4.

(1) Státními zaměstnanci ve smyslu § 1 rozumějí se zaměstnanci státu, státních nebo státem spravovaných ústavů, podniků, fondů a zařízení, jejichž platové poměry jsou upraveny platovými zákony nebo předpisy podle nich vydanými.

(2) Ustanovení § 1 platí také

- a) pro učitele, jichž se týká učitelský zákon č. 104/1926 Sb.,
 b) pro profesory diecesních učilišť theologických (§ 211 platového zákona č. 103/1926 Sb.).

(3) Poživateli státních odpočívňých (zaopatřovacích) platů, vdovských pensí a sirotčích pensí ve smyslu § 2 se rozumějí poživatelé těchto platů vyplácených z prostředků státních nebo z prostředků ústavů, podniků a fondů státních nebo státem spravovaných.

§ 5.

Ustanovení tohoto zákona platí obdobně pro zaměstnance zemí, okresů a obcí, jejichž platy jsou upraveny podle obdoby platů zaměstnanců státních, jakož i pro poživatele odpočívňých (zaopatřovacích) platů vyplácených z prostředků těchto korporací.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1945; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Stránský v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Masaryk v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Đuriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Hála v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Clementis v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.

160.

Zákon

ze dne 20. prosince 1945

o zatímním vedení státního hospodářství
 Československé republiky v roce 1946.

Prozatímní Národní shromáždění republiky
 Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby po dobu od 1. ledna 1946 do vyhlášení ústavně schváleného státního rozpočtu na rok 1946, nejdéle do konce března 1946, vedla státní hospodářství, přičemž bud'ěž opatřovány jen neodkladné potřeby státní, kterých vyžaduje plnění právních závazků nebo nezbytně nutný chod státní správy a státního hospodářství vůbec.

§ 2.

Ústřední úřady hospodařící výdaji a příjmy, jakož i státní podniky a fondy, jsou povinny zaslati ministerstvu financí vždy do 20. dne běžného měsíce výkazy peněžních výdajů a příjmů, očekávaných v příštím kalendářním měsíci. O těchto výdajích rozhoduje vláda. Za úřady a podniky na Slovensku zasilá tyto měsíční výkazy peněžních výdajů a příjmů pověřenec pro finance.

§ 3.

Ministr financí se zmocňuje,

a) aby úvěrovými operacemi opatřoval úhradu pro státní výdaje, neuhrazené státními příjmy,

b) aby k hrazení přechodných schodků, vyplývajících z časové neshody mezi příjmy a výdaji, opatřoval peněžité prostředky přechodnými úvěry,

c) aby provedl úvěrové operace, potřebné k prolongaci, konverzi nebo zaplacení státních dluhů splatných v roce 1946, čítajíc v to i výdaje spojené s těmito úvěrovými operacemi.

§ 4.

1. Ujednání o úvěrech, učiněná vládou od 5. května do 31. prosince 1945 v cizině na nákup potravin, zboží a surovin se dodatečně schvalují.

2. Vláda se zmocňuje,

a) aby na nákupy potravin, zboží a surovin v cizině opatřila další úvěry nebo převzala státní záruky za cizozemské úvěry, a to do celkové výše 400.000.000 amerických dolarů nebo do výše částky odpovídající tomuto obnosu v jiných cizích měnách,

b) aby úvěrovými operacemi v cizině opatřila prostředky na úhradu nezbytných administrativních platů v cizině,

c) aby provedla úvěrové operace potřebné ke konverzi státních zahraničních dluhů, čítajíc v to i výdaje spojené s těmito úvěrovými operacemi.

§ 5.

1. Ministr financí se zmocňuje, aby přejímal státní záruky za úvěry poskytnuté ke splnění nevyhnutelných důležitých veřejných úkolů. Záruky za dlužníky na Slovensku přejímá pověřenec pro finance podle jednotných celostátních podmínek.

2. Záruční listiny a záruční doložky, vydané podle zmocnění v předchozím odstavci uvedených, jsou osvobozeny od poplatků.

§ 6.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením upravila úrokování a umořování československého vnitřního státního dluhu, po případě též dluhů, sjednaných držiteli výkonné moci v době nsvobody na území československé republiky. Dokud nedojde k této úpravě, úrokování a umořování se zastavuje, po případě odkládá.

§ 7.

Výdaje a příjmy za dobu zatímního vedení státního hospodářství jest po vyhlášení ústavně schváleného státního rozpočtu na rok 1946 zúčtovat podle něho.

§ 8.

Dekret presidenta republiky ze dne 14. srpna 1945, č. 52 Sb., o zatímním vedení státního hospodářství, pozbývá účinnosti — s výjimkou ustanovení § 5, odst. 2 tohoto dekretu — dnem 31. prosince 1945.

§ 9.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1946; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Stránský v. r.	Kopecký v. r.
Gottwald v. r.	Laušman v. r.
Široký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Srámek v. r.	Dr. Pietor v. r.
Ursíny v. r.	gen. Hasal v. r.
Masaryk v. r.	Hála v. r.
gen. Svoboda v. r.	Dr. Šoltész v. r.
Dr. Ripka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Nosek v. r.	Majer v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Clementis v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	gen. Dr. Ferjenčík v. r.
Dr. Drtina v. r.	Lišner v. r.

161.

Zákon

ze dne 20. prosince 1945,

jímž se mění některá ustanovení o dani důchodové.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

První část.

Čl. 1.

(1) V zemích České a Moravskoslezské se počínajíc 1. lednem 1946 zrušuje použitelnost vládního nařízení ze dne 22. dubna 1943, č. 105 Sb., o srážce daně důchodové ze mzdy (daň ze mzdy), § 8 druhého nařízení ministra financí ze dne 3. března 1945, č. 33 Sb., o zjednodušení v oboru daní a poplatků (druhé nařízení o daňovém zjednodušení), a obdobných zákonných ustanovení o srážce daně důchodové ze služebních požitků, jež platila na územích, která byla od těchto zemí v roce 1938 odtržena.

(2) Daň důchodová bude vybírána na celém území československé republiky opět podle ustanovení zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb., ve znění vyhlášky ministra financí ze dne 8. července 1936, č. 227 Sb. (v dalším „z. o př. d.“) se změnami uvedenými v druhé části tohoto zákona, a to, pokud jde o daň vybíranou srážkou ze služebních požitků, počínajíc 1. lednem 1946 a, pokud jde o daň vyměřovanou, počínajíc berním rokem 1946.

(3) Zákon ze dne 19. prosince 1934, č. 226 Sb. o branném příspěvku, který byl pro země Českou a Moravskoslezskou zrušen dekretem presidenta republiky ze dne 13. října 1945, č. 99 Sb., se zrušuje pro Slovensko počínajíc 1. lednem 1946, pokud jde o příspěvek vybíraný srážkou ze služebních požitků, a počínajíc berním rokem 1946, pokud jde o příspěvek vyměřovaný.

Druhá část.

Čl. 2.

(1) § 1, č. 4 z. o př. d. zní:
„4. Neodevzdané, na Slovensku nerozdělené pozůstalosti podle ustanovení § 24.“

(2) Do § 1 se vkládá jako č. 5 toto ustanovení:

„5. Komposesoráty a urbariáty na Slovensku bez rozdílu, zda mají právní subjektivitu nebo ne, z důchodu komposesorátního nebo urbariátního jmění, ale s výjimkou důchodu z nerozdělených urbariátních pastvin.“

(3) Do § 2 z. o př. d. se jako číslo 1 zařazuje ustanovení tohoto znění:

„1. President Československé republiky, pokud jde o plat presidenta Československé republiky.“

(4) V § 2 se dosavadní čísla 1 a 2 označují jako čísla 2 a 3 a ustanovení dosavadního čísla 3 se pro obor daně důchodové vybírané srážkou ze služebních požitků zrušuje s účinností od 1. ledna 1946 a pro obor daně důchodové vyměřované počínajíc berním rokem 1947. Ustanovení § 2, č. 5 z. o př. d. se zrušuje počínajíc berním rokem 1939.

(5) Daň důchodová sražená v kalendářním roce 1945 a v letech předchozích z vojenských (četnických) služebních požitků nebude však vrácena.

Čl. 3.

(1) § 3, odst. 1 z. o př. d. zní:

„(1) Od důchodové daně jsou dále osvobozeny osoby, jejichž veškerý důchod dosažený v době rozhodné pro zdanění (§ 4) nedosahuje 15.000 Kčs. Tato částka se zvyšuje u poplatníků, k jejichž rodině přísluší

jedna z osob uvedených v § 19, odst. 2, na 18.000 Kčs,

dvě z osob uvedených v § 20, odst. 3, na 21.000 Kčs,

tři z osob uvedených v § 20, odst. 3, na 24.000 Kčs,

čtyři z osob uvedených v § 20, odst. 3, na 28.000 Kčs,

pět z osob uvedených v § 20, odst. 3, na 32.000 Kčs,

šest z osob uvedených v § 20, odst. 3, na 36.000 Kčs,

sedm nebo více z osob uvedených v § 20, odst. 3, na 40.000 Kčs.

U poplatníků, kteří jsou vdovci (vdovy) nebo osoby rozloučené, snižuje se počet příslušníků rodiny (§ 5), který jest rozhodný pro daně prostě minimum, vždy o jednoho takového příslušníka.“

(2) V § 5, odst. 2 z. o př. d. se připojuje věta:

„Tyto požitky se však započtou do důchodu hlavy rodiny, jestliže celkový důchod poplatníka a příslušníků jeho rodiny včetně jejich čistých služebních požitků přesahuje částku 100.000 Kčs.“

(3) V § 7, odst. 2 se za slovo „dědictvím“, vkládají slova „výhrami na losy a jinými výhrami, pokud nejsou příjmem z podniků (§ 10)“. Na konci tohoto odstavce se tečka nahrazuje čárkou a připojují se slova „s výhradou ustanovení odstavce 3.“

(4) § 7, odst. 3 z. o př. d. zní:

„(3) Dary (mimořádné i řádné) a podobná bezplatná věnování, pobíraná zaměstnanci od zaměstnavatelů ve spojitosti se služebním poměrem, se pokládají za dáni podrobený důchod, avšak jen částkou, o kterou jejich úhrn ročně převyšuje 2.000 Kčs.“

(5) V § 13, odst. 1, větě druhé se vypouštějí slova „výhry na losy a jiné výhry“.

Čl. 4.

(1) § 15, č. 1, písm. d) z. o př. d. zní:

„d) Při služebních požitcích, uvedených v § 11, odst. 1, č. 1 a 2, výdaje tohoto důchodu se týkající [č. 1, písm. a) a č. 3]

paušálem 20% z prvních . . . 40.000 Kčs a

paušálem 10% z dalších . . . 20.000 Kčs;

při služebních požitcích, uvedených v § 11, odst. 1, č. 3 a 4, nepřesahujících 100.000 Kčs ročně, výdaje tohoto důchodu se týkající [č. 1, písm. a) a č. 3] paušálem 5% z prvních 60.000 Kčs. Přicházejí-li u poplatníka v úvahu oba druhy paušálu, lze tyto uznati nejvýše do úhrnné výše 10.000 Kčs. Toto ustanovení nevylučuje možnost odečísti takové výdaje, převyšují-li zmíněný paušál, částkou skutečně vynaloženou.“

(2) V § 15, č. 2 z. o př. d. se připojuje věta:

„Zmíněné příspěvky jsou však odčitatelné nejvýše částkou 12.000 Kčs ročně pro jednotlivou podporovanou osobu.“

Čl. 5.

§ 18 z. o př. d. zní:

„(1) Důchodová daň činí ročně:

ve stupni	z d ů c h o d u			
	přes Kčs	až včetně do Kčs	procent z důchodu	méně o Kčs
1	0	8.000	2	0
2	8.000	10.000	4	160
3	10.000	14.000	8	560
4	14.000	21.000	10	840
5	21.000	23.000	16	2.100
6	23.000	33.000	22	3.480
7	33.000	63.000	25	4.470
8	63.000	100.000	26	5.100
9	100.000	140.000	29	8.100
10	140.000	180.000	34	15.100
11	180.000	220.000	41	27.700
12	220.000	260.000	48	43.100
13	260.000	300.000	55	61.300
14	300.000	550.000	56	64.300
15	550.000	1.000.000	62	97.300
16	1.000.000	a výše	70	177.300

(2) Celkový daň podrobený důchod, není-li dělitelný stem, se zaokrouhlí dolů na nejbližší stem dělitelnou částku. Při výpočtu daně (§§ 19 až 22) buďž daň zaokrouhlena dolů na celé Kčs.

(3) Důchodová daň není podkladem pro vyměření a vybírání jakýchkoli přírůžek.

(4) Důchodová daň bez přírůžky podle § 19 nesmí činit více než 60% daňového základu.“

Čl. 6.

§ 19 z. o př. d. zní:

„(1) Pro poplatníky, jejichž poplatný důchod přesahuje 30.000 Kčs, se zvýší daň důchodová, vypočtená podle předešlých ustanovení, o 30%, nepatří-li k jejich rodině žádná z osob uvedených v odstavci 2. Pro poplatníky, k jejichž rodině nepatří více než jedna z těchto osob, zvýší se daň důchodová, vypočtená podle předešlých ustanovení, o 15%, přesahuje-li poplatný důchod 36.000 Kčs, a o 20%, přesahuje-li 100.000 Kčs. U vdovců (vdov) a osob rozloučených odpadá zvýšení o 15%, po případě o 20%, patří-li k jejich rodině alespoň jedna z těchto osob.

(2) Při použití ustanovení odstavce 1 nutno započísti:

1. příslušníky rodiny (§ 5, odst. 4),
2. zletilé děti, rodiče, prarodiče, nevlastní rodiče, pěstouny, zetě, snachy, tchána a tchyni poplatníkovy, pokud jsou v jeho zaopatření,
3. manžela (manželku), který (která) není příslušníkem domácnosti, a nezletilé děti a osoby uvedené pod č. 2, nežijí-li v poplatníkově domácnosti, pokud dostávají od poplatníka pravidelné příspěvky převyšující 5% jeho důchodu a pokud poplatníkův důchod nezmenšený o tyto příspěvky nepřesahuje 300.000 Kčs,
4. nemajetné sourozence a osoby sešvakřené s poplatníkem až do druhého stupně, které poplatník vydržuje.

(3) Přírůžka uvedená v odstavci 1 se nevy měruje u poplatníků s daní podrobeným důchodem nepřevyšujícím 100.000 Kčs, kteří vychovali dvě nebo více dětí, a u komposoriatů a urbariátů bez zřetele na výši daň podrobeného důchodu.

(4) Jde-li o poplatníky mající daní podrobený důchod nejvýše 100.000 Kčs, kteří jsou pro nějaký neduh odkázáni na ošetřování cizími osobami, buďž přírůžka stanovená v odstavci 1 přiměřeně snížena. Ministr financí se zmocňuje, aby vydal směrnice pro toto snížení.“

Čl. 7.

(1) Nadpis § 20 z. o př. d. zní:

„Snížení daně pro mnohočlenné rodiny.“

(2) § 20, odst. 1 až 3 z. o př. d. zní:

„(1) U poplatníků s důchodem nepřesahujícím 150.000 Kčs ročně, k jejichž rodině přísluší:

- a) dvě z osob uvedených v odstavci 3, se snižuje daň důchodová stanovená v § 18 tak, že činí ročně:

ve stupni	z d ů c h o d u			
	přes Kčs	až včetně do Kčs	procent z důchodu	méně o Kčs
1	21.000	23.000	12	1.600
2	23.000	49.000	19	3.210
3	49.000	70.000	24	5.660
4	70.000	130.000	25	6.360
5	130.000	150.000	28	10.260

- b) tři z osob uvedených v odstavci 3, se snižuje daň důchodová stanovená v § 18 tak, že činí ročně:

z důchodu				
ve stupni	přes Kčs	až včetně do Kčs	procent z důchodu	méně o Kčs
1	24.000	49.000	15	2.570
2	49.000	68.000	19	4.530
3	68.000	80.000	20	5.210
4	80.000	130.000	24	8.410
5	130.000	150.000	29	14.910

c) čtyři z osob uvedených v odstavci 3, se snižuje daň důchodová stanovená v § 18 tak, že činí ročně:

z důchodu				
ve stupni	přes Kčs	až včetně do Kčs	procent z důchodu	méně o Kčs
1	28.000	85.000	11	2.180
2	85.000	100.000	17	7.280
3	100.000	130.000	22	12.280
4	130.000	150.000	25	16.180

d) pět z osob uvedených v odstavci 3, se snižuje daň důchodová stanovená v § 18 tak, že činí ročně:

z důchodu				
ve stupni	přes Kčs	až včetně do Kčs	procent z důchodu	méně o Kčs
1	32.000	60.000	6	1.200
2	60.000	80.000	7	1.800
3	80.000	90.000	14	7.400
4	90.000	130.000	20	12.800
5	130.000	150.000	23	16.700

e) šest nebo více osob uvedených v odstavci 3, se snižuje daň důchodová stanovená v § 18 tak, že činí ročně:

z důchodu				
ve stupni	přes Kčs	až včetně do Kčs	procent z důchodu	méně o Kčs
1	36.000	77.000	2	520
2	77.000	80.000	14	9.760
3	80.000	100.000	16	11.360
4	100.000	130.000	18	13.360
5	130.000	150.000	22	18.560

(2) U poplatníků, kteří jsou vdovci (vdovy) nebo osoby rozloučené, snižuje se počet osob, který jest rozhodný pro použití sazeb uvedených v odstavci 1, písm. a) až e), vždy o jednu takovou osobu.

(3) Pro otázku, které ze sazeb v odstavci 1 uvedených má být použito, se započítávají tyto osoby:

1. příslušníci rodiny (§ 5, odst. 4),
2. zletilé děti, rodiče, prarodiče, nevlastní rodiče, pěstouni, zeťové, snachy, tetán a tetyně poplatníkovi, pokud jsou v jeho zapotřebí.

(3) V § 20 se dosavadní odstavce 3 a 4 označují jako odstavce 4 a 5. V novém odstavci 4

se nahrazují slova „Osoby v odstavci 1 jmenované“ slovy „Osoby v odstavci 3 jmenované“.

(4) V § 20 z. o př. d. se připojuje jako odstavec 6 ustanovení tohoto znění:

„(6) Ustanovení předchozích odstavců neplatí pro osoby uvedené v § 1, č. 2 a 3.“

Čl. 8.

§ 21, odst. 1 z. o př. d. zní:

„(1) K zvláštním poměrům, které podstatně omezují poplatníkovu platební schopnost a ke kterým se již nehledělo podle § 20, bude přihlíženo tím způsobem, že při dani podrobeném důchodu do 150.000 Kčs bude daň přiměřeně snížena. Takové přiměřené snížení přísluší i pozůstalým osobám po padlých, popravených a umučených v koncentračních táborech. Ministr financí se zmocňuje, aby vydal směrnice pro výpočet přiměřeného snížení daně.“

Čl. 9.

§ 30 z. o př. d. zní:

„(1) Daňová srážka činí:

a) ze služebních požitků, vyplácených týdně

ve výši		zásadně	u poplatníků však, k jejichž rodině náleží		
			dvě	tři	čtyři
			z osob uvedených v § 20, odst. 3		
od Kčs	do Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
1	2	3	4	5	
361	369	13.40	—	—	—
370	380	14.30	—	—	—
381	392	15.20	—	—	—
393	403	16.20	—	—	—
404	415	17.10	—	—	—
416	426	17.80	—	—	—
427	438	18.50	—	—	—
439	449	19.60	—	—	—
450	462	20.80	—	—	—
463	473	21.70	—	—	—
474	485	22.60	—	—	—
486	496	23.50	—	—	—
497	508	24.50	18.00	—	—
509	519	25.80	18.80	—	—
520	531	27.20	19.60	—	—
532	542	28.80	21.00	—	—
543	554	30.40	22.40	—	—
555	565	32.50	24.10	—	—
566	577	34.60	25.80	19.80	—
578	588	36.30	27.50	20.60	—
589	600	38.40	29.30	21.50	—
601	611	40.50	31.10	23.40	—
612	623	42.60	33.00	25.40	—
624	634	44.80	34.60	26.60	—
635	646	46.50	36.20	27.90	—
647	657	48.60	38.00	29.30	—
658	669	50.70	39.90	30.70	—
670	680	52.80	41.70	32.20	17.80
681	692	54.90	43.60	33.70	18.90

Z vyšších týdenních požitků až do 1.923 Kčs týdně činí daň jednu dvaapadesátinu sazby připadající podle §§ 18 a 20 na dvaapadesátinásobek týdenních požitků, zmenšený o paušál podle § 15, č. 1, písm. d);

b) ze služebních požitků, vyplácených měsíčně

ve výši		základní	u poplatníků však, k jejichž rodině náleží dvě tři čtyři z osob uvedených v § 20, odst. 3		
od Kčs	do Kčs	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
1		2	3	4	5
1.563	1.600	58	—	—	—
1.601	1.650	62	—	—	—
1.651	1.700	66	—	—	—
1.701	1.750	70	—	—	—
1.751	1.800	74	—	—	—
1.801	1.850	77	—	—	—
1.851	1.900	80	—	—	—
1.901	1.950	85	—	—	—
1.951	2.000	90	—	—	—
2.001	2.050	94	—	—	—
2.051	2.100	98	—	—	—
2.101	2.150	102	—	—	—
2.151	2.200	106	78	—	—
2.201	2.250	112	81	—	—
2.251	2.300	118	85	—	—
2.301	2.350	125	91	—	—
2.351	2.400	132	97	—	—
2.401	2.450	141	104	—	—
2.451	2.500	150	112	—	—
2.501	2.550	157	119	89	—
2.551	2.600	166	127	93	—
2.601	2.650	176	135	101	—
2.651	2.700	185	143	110	—
2.701	2.750	194	150	115	—
2.751	2.800	201	157	121	—
2.801	2.850	210	165	127	—
2.851	2.900	220	175	133	—
2.901	2.950	229	181	139	77
2.951	3.000	238	189	146	82

Z vyšších měsíčních požitků až do 8.333 Kčs měsíčně činí daň jednu dvanáctinu sazby připadající podle §§ 18 a 20 na dvanáctinásobek měsíčních požitků, zmenšený o paušál podle § 15, č. 1, písm. d).

(2) Při výplatách čtrnácti- a dvacetiosmidenních činí tato srážka při dvojnásobku, po případě čtyřnásobku požitků, v odstavci 1, písm. a) uvedených, dvojnásobek, po případě čtyřnásobek tamtéž uvedených částek a při výpla-

tách desetidenních při třetině požitků, v odstavci 1, písm. b) uvedených, třetinu tamtéž uvedených částek. Ministerstvo financí může stanovit v tabulkách pro jednotlivá výplatní období zaokrouhlené částky těchto srážek.

(3) Při výplatách v jiných obdobích činí srážka za každý pracovní den jednu šestinu příslušných daňových částek uvedených v odstavci 1, písm. a). Srážka se nevykoná, nedosahuje-li na jeden pracovní den přepočtený průměrný požitek 50 Kčs. Z požitků vyplácených denně se srážka nekoná.

(4) Při provádění daňových srážek podle ustanovení tohoto paragrafu se připočtou požitky (po případě zálohy), vyplacené mimo pravidelné výplatní období, k částce nejbližší příští pravidelné výplaty, nebo, byl-li mezitím služební poměr zrušen, k částce, která se příjemci vyplácí při konečném zúčtování.

(5) Při přechodném zvýšení požitků nad příslušnou nejvyšší hranici uvedenou v odstavcích 1 až 3 se zvýší daňová srážka za každých dalších začatých 10 Kčs o dalších 2.50 Kčs. Zjistí-li se po uplynutí kalendářního roku, že při postupu podle tohoto odstavce je celoroční úhrn daňových srážek vyšší než by byl při stejno-
měrném vyplácení těchto požitků, vrátí se poplatníkovi na žádost příslušný rozdíl, činí-li alespoň 20 Kčs.

(6) Klesnou-li přechodně požitky v některém výplatním období pod příslušnou hranici uvedenou v odstavcích 1 až 3, sráží se z těchto požitků při výplatách měsíčních po 28 Kčs, při výplatách osmadvacetidenních po 26 Kčs, při výplatách čtrnáctidenních po 13 Kčs, při výplatách týdenních po 6 Kčs a při výplatách v kratších obdobích po 3 Kčs, je-li pravděpodobné, že úhrn požitků v příslušném roce přesáhne hranici, do které požitky dani srážkové nepodléhají.

(7) Při použití sazeb uvedených v předchozích odstavcích vybere plátec přírážku pro rodiny s menšími břemeny podle § 19. Ke změnám poměrů rozhodných pro to, zda se má vybrat přírážka v § 19 stanovená a které ze sazeb uvedených v odstavci 1 má být použito, se přihlídnou po prvé při nejbližším příštím výplatním období.

(8) Příjemce jest povinen plátcí předložit jako v případě § 31, odst. 3 potvrzení o stavu a počtu osob uvedených v §§ 19 a 20. Dokud tak neučiní, sráží plátec daň s přírážkou podle § 19, odst. 1, věta první. Příjemce jest dále povinen oznámiti plátcí změny zmíněné v odstavci 7, věta druhá, a dát si oprávnění potvrzení uvedené v první větě tohoto odstavce.

(9) U poplatníků, kteří jsou vdovci (vdovy) nebo osoby rozloučené, snižuje se počet osob uvedených v § 20, odst. 3, který jest rozhodný pro použití sazeb uvedených v odstavci 1, vždy o jednu takovou osobu.“

Čl. 10.

§ 31, odst. 1 a 2 z. o př. d. zní:

„(1) Srážka se nevykoná, nedosahují-li požitky:

a) měsíčně 1.563 Kčs nebo týdně 361 Kčs a nepatří-li k příjemcově rodině žádná z osob uvedených v § 19, odst. 2;

b) měsíčně 1.875 Kčs nebo týdně 433 Kčs a nepatří-li k příjemcově rodině více než jedna z osob uvedených v § 19, odst. 2;

c) měsíčně 2.188 Kčs nebo týdně 505 Kčs a má-li příjemce dvě osoby označené v § 20, odst. 3;

d) měsíčně 2.500 Kčs nebo týdně 577 Kčs a má-li příjemce tři osoby označené v § 20, odst. 3;

e) měsíčně 2.917 Kčs nebo týdně 675 Kčs a má-li příjemce čtyři osoby označené v § 20, odst. 3;

f) měsíčně 3.334 Kčs nebo týdně 770 Kčs a má-li příjemce pět osob označených v § 20, odst. 3;

g) měsíčně 3.704 Kčs nebo týdně 855 Kčs a má-li příjemce šest osob označených v § 20, odst. 3;

h) měsíčně 4.075 Kčs nebo týdně 941 Kčs a má-li příjemce sedm nebo více osob označených v § 20, odst. 3.

Při jiných než týdenních a měsíčních výplatách činí hranice požitků, do které se srážka nevykoná, příslušný díl nebo násobek shora uvedených částek.

(2) U poplatníků, kteří jsou vdovci (vdovy) nebo osoby rozloučené, snižuje se počet osob uvedených v § 20, odst. 3, který jest rozhodný při použití ustanovení odstavce 1, vždy o jednu takovou osobu.“

Čl. 11.

(1) V § 32, odst. 1, v § 35, odst. 1 a v § 40, odst. 1 z. o př. d. se nahrazuje částka 1.000 Kč, platná v zemích České a Moravskoslezské, a částka 2.000 Kčs, platná na Slovensku, částkou 3.000 Kčs.

(2) V § 32, odst. 6 z. o př. d. se nahrazuje částka 5 K částkou 20 Kčs.

Čl. 12.

§ 34 z. o př. d. zní:

„(1) Má-li příjemce (§ 5, odst. 1) vedle služebních požitků podrobených srážkové dani podle §§ 30 až 33, odst. 1 a 2, ještě jiný 3.000 Kčs ročně převyšující důchod (§ 32, odst. 1 a 2) a nepřesahuje-li součet hrubých požitků a jiného důchodu ročních 50.000 Kčs, vyměří se daň z jiného důchodu podle § 18 zvláště, bez zřetele na služební požitky. Při zjišťování jiného důchodu možno přihlížeti pouze k takovým odčitatelným položkám, které jsou s tímto důchodem v přímé spojitosti.

(2) Přesahuje-li součet hrubých služebních požitků a jiného důchodu podle odstavce 1 ročních 50.000 Kčs, dojde k řádnému vyměření daně z celého důchodu (§ 5, odst. 2) — služební požitky v to počítajíc — podle všeobecných ustanovení tohoto zákona.“

Čl. 13.

§ 35, odst. 2 z. o př. d. zní:

„(2) Má-li příjemce vedle služebních požitků zmíněných v odstavci 1 ještě jiný 3.000 Kčs ročně převyšující důchod (§ 32, odst. 1 a 2) a nepřesahuje-li součet hrubých požitků a jiného důchodu ročních 50.000 Kčs, vyměří se daň pouze z jiného důchodu, a to sazbou § 18, bez zřetele na zmíněné služební požitky. Ustanovení § 33, odst. 4 a § 34, odst. 1, věta druhá platí obdobně. Přesahuje-li uvedený součet ročních 50.000 Kčs, dojde k řádnému vyměření daně z celého důchodu (§ 5, odst. 2) — služební požitky v to počítajíc — podle všeobecných ustanovení tohoto zákona.“

Čl. 14.

(1) V § 36, odst. 1 z. o př. d. se výraz „(§ 11, odst. 1, č. 1 a 2)“ nahrazuje výrazem „(§ 11, odst. 1)“; ve větě druhé téhož odstavce se výraz „podle § 18“ nahrazuje slovy „podle §§ 18 až 20“; za slovy „podle § 18“ nahrazuje se středník tečkou a zbytek této věty se vypouští.

(2) Do § 36 z. o př. d. se vkládá jako odstavec 3 toto ustanovení:

„(3) Příjemce jest povinen plátcí předložit jako v případě § 31, odst. 3 potvrzení o stavu a počtu osob uvedených v §§ 19 a 20. Dokud tak neučiní, sráží plátec daň s přírůžkou podle § 19, odst. 1, věta první.“

Čl. 15.

(1) § 37, odst. 3 z. o př. d. zní:

„(2) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí též při srážce podle § 30, dojde-li k řádnému vy-

měření daně podle § 32, odst. 5 nebo § 33, odst. 3, § 34, odst. 2 anebo § 35, odst. 2, věta druhá."

(2) V § 37, odst. 4 z. o př. d. se nahrazuje částka „23.550 Kč“, platná v zemích České a Moravskoslezské, a částka „25.116 Ks“, platná na Slovensku, částkou „100.000 Kčs“.

(3) Za § 37 z. o př. d. vkládá se § 37 a), jenž zní:

„(1) Pobíral-li v kalendářním roce některý příslušník poplatníkovy rodiny (§ 5, odst. 4) služební požitky (§ 11), jest poplatník povinen podati příznání k daní důchodové, jestliže důchod poplatníka a příslušníků jeho rodiny včetně jejich čistých služebních požitků přesahoval částku 100.000 Kčs. V tomto případě budou služební požitky příslušníků rodiny připočteny k důchodu poplatníkovu a daň bude vyměřena z celkového důchodu v řádném vyměřovacím řízení. Poplatník jest povinen v příznání uvést služební požitky příslušníků rodiny a jméno a adresu jejich zaměstnavatelů.“

(2) Při vyměření daně podle odstavce 1 bude na její úhradu zápočtena daň plátcem poplatníkovi a příslušníkům jeho rodiny v kalendářním roce sražená. Přesahuje-li vyměřená daň součet daňových srážek těchto osob, předepíše se poplatníkovi rozdíl k přímému placení, při čemž platí ustanovení § 5, odst. 5. Přesahuje-li však součet daňových srážek těchto osob daň poplatníkovi vyměřenou, vrátí se rozdíl poplatníkovi jako přeplatek, činí-li za rok alespoň 20 Kčs.“

Třetí část.

Čl. 16.

Daň důchodová (bez přírážky podle § 19 z. o př. d.), připadající podle § 18, odst. 1 z. o př. d. na příjem z podniku, nezmenšený o srážky s tímto příjmem nesouvisící (nejvýše však daň důchodová skutečně z celkového důchodu vyměřená), a všeobecná daň výdělková s přírážkou podle § 57, odst. 9 z. o př. d. a s přírážkami samosprávných svazků nesmějí úhrnem ročně přesahovati 70% zmíněného daní podrobeného příjmu z podniku, zvětšeného o všeobecnou daň výdělkovou zaplacenou na týž berní rok včetně rezervy na tuto daň; přesahují-li tuto hranici, sníží se poměrně na tuto výši. Této výhody v rozsahu uvedeném v první větě požívají též poplatníci, jimž se vyměřuje přírážka podle § 19 z. o př. d. Toto ustanovení však neplatí, vyměří-li se všeobecná daň výdělková sazkou podle § 57, odst. 7 z. o př. d. V případě snížení podle věty druhé neplatí ustanovení § 18, odst. 4 z. o př. d.

Čl. 17.

Válečný příspěvek podle vládního nařízení ze dne 28. dubna 1943, č. 115 Sb., o vybírání válečného příspěvku, ve znění čl. 9 dekretu presidenta republiky ze dne 13. října 1945, č. 99 Sb., o úpravě přímých daní za kalendářní roky 1942 až 1944 a o úpravě poplatků a daní obchodových, bude na berní rok 1946 vyměřen pouze v zemích České a Moravskoslezské, a to ve výši jedné třetiny ročního předpisu.

Čl. 18.

(1) U zaměstnanců v zemích České a Moravskoslezské, u nichž nedojde k vyměření daně důchodové na berní rok 1946, jest povinností k daní důchodové na berní rok 1946 učiněno zadost, byla-li jim v kalendářním roce 1945 daň řádně sražena podle nařízení o daní ze mzdy. Zaměstnancům, u nichž nedojde k vyměření daně důchodové na berní rok 1946 a jimž byla v roce 1945 sražena daň ze mzdy podle daňové skupiny I tabulky daně ze mzdy, vrátí se 50% rozdílu mezi takto sraženou daní ze mzdy a daní důchodovou, která na služební požitky, z nichž byla daň ze mzdy sražena podle daňové skupiny I, připadá podle sazby platné podle § 30, odst. 1 a odst. 7 z. o př. d., ve znění čl. 9 tohoto zákona pro poplatníky, k jejichž rodině nepatří žádná z osob uvedených v § 19 z. o př. d. Zaměstnancům, u nichž nedojde k vyměření daně důchodové na berní rok 1946 a jimž byla v roce 1945 sražena daň ze mzdy podle daňové skupiny II tabulky daně ze mzdy, vrátí se 70% rozdílu mezi takto sraženou daní ze mzdy a daní důchodovou, která na služební požitky, z nichž byla daň ze mzdy sražena podle daňové skupiny II, připadá podle sazby platné podle § 30, odst. 1 a odst. 7 z. o př. d. ve znění čl. 9 tohoto zákona pro poplatníky, k jejichž rodině patří pouze jedna z osob uvedených v § 19 z. o př. d.

(2) U zaměstnanců na Slovensku, u nichž nedojde k vyměření daně důchodové na berní rok 1946, jest povinností k daní důchodové na berní rok 1946 učiněno zadost, byla-li jim v kalendářním roce 1945 daň řádně sražena podle zákona o přímých daních platného dosud na Slovensku. Poplatníkům na Slovensku, jimž byla daň důchodová v kalendářním roce 1945 sražena podle § 13, odst. 2 nebo podle § 30 nebo § 36 zákona o přímých daních, bude při případném vyměření daně důchodové ze služebních (funkčních) požitků na berní rok 1946 z moci úřední povolena sleva, je-li dosavadní daň důchodová s příspěvkem podle § 18, odst. 6 zákona o přímých daních, připadající

na čisté služební (funkční) požitky — zmenšené o příspěvek podle § 18, odst. 6 cit. zákona zaplacený (sražený) v roce 1945 —, nižší než daň důchodová připadající na ně podle tohoto zákona. Sleva se rovná rozdílu mezi daní, připadající na služební (funkční) požitky podle příslušné sazby § 18, odst. 1 a §§ 19 a 20 z. o př. d. ve znění tohoto zákona, a daní včetně příspěvku podle § 18, odst. 6 zákona o přímých daních, která na ně připadá podle §§ 18 až 20 zákona o přímých daních ve znění dosud platném na Slovensku.

(3) Do doby účinnosti jednotné zákonné úpravy platů státních a veřejných zaměstnanců v zemích České a Moravskoslezské a na Slovensku nepodléhají drahotní přídatky těchto zaměstnanců na Slovensku, dosud od daně důchodové osvobozené, daní důchodové.

(4) Služební požitky vyplácené za práci přes čas buďtež po dobu 3 roků, t. j. od 1. ledna 1946 do 31. prosince 1948 považovány za daní podléhající důchod jen do výše 50% těchto požitků.

Čl. 19.

Prímé daně na berní roky 1946 a další vyměřují, pokud nebude jinak stanoveno, finanční úřady I. stolice. O opravných prostředcích rozhodují příslušné finanční úřady (§ 232 z. o př. d.).

Čl. 20.

Ministr financí se zmocňuje, aby ohledně kalendářních let 1945 a 1946 učinil opatření obdobná ustanovením vládního nařízení ze dne 4. února 1937, č. 15 Sb. k § 45, odst. 2 z. o př. d.

Čtvrtá část.

Čl. 21.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení s těmito odchylkami:

- a) povinnost srážeti daň důchodovou podle ustanovení tohoto zákona nastává při první výplatě služebních požitků následující po 31. prosinci 1945;
- b) pro řádné vyměření daně důchodové platí ustanovení tohoto zákona po prvé na berní rok 1946;
- c) ustanovení § 13, odst. 2 z. o př. d. platí v zemích České a Moravskoslezské od

1. dubna 1945. Od téhož dne platí i ustanovení článku 2, odst. 1.

(2) Tento zákon provede ministr financí.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šrobár v. r.

162.

Vládní vyhláška

ze dne 11. prosince 1945

o ukončení stavu branné pohotovosti státu.

Vláda republiky Československé určuje podle § 57, odst. 2 a 3 zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu, den 31. prosince 1945 za den, jímž končí stav branné pohotovosti státu, vyhlášený vládní vyhláškou ze dne 23. září 1938, č. 183 Sb.

Fierlinger v. r.

163.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 17. prosince 1945

o neplatnosti obchodní dohody mezi Československou republikou a Spojenými státy americkými (č. 69/1938 Sb.).

Vzhledem k tomu, že prezident Spojených států amerických vyhláškou, uveřejněnou dne 23. března 1939, prohlásil platnost obchodní dohody mezi Československou republikou a Spojenými státy americkými, podepsané dne 7. března 1938 s dodatkovým protokolem a vyhlášené vládní vyhláškou ze dne 15. dubna 1938, č. 69 Sb., za skončenou v celém rozsahu třicátým dnem po uveřejnění jeho vyhlášky, t. j. dnem 22. dubna 1939, vyhláshuji tímto, že uvedeným dnem přestala proto na území Československé republiky platiti ustanovení této obchodní dohody a jejího dodatkového protokolu.

Masaryk v. r.